

ทุกวันนี้ต้องยอมรับว่าสังคมโลกและสังคมไทยได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางหลายด้านทั้งเศรษฐกิจสังคม และการเมือง โดยแต่ละด้านได้ส่งผลกระทบถึงกันและเชื่อมโยงกันตลอดเวลา โดยเฉพาะกระแสโลก หรือที่เรียกว่ากระแสโลกาภิวัตน์ที่กระตุ้นให้สมาชิกสังคมประเทศต่างๆ ได้เปิดตัวเองและตื่นตัวต่อการรับรู้กับสังคมภายนอกอันเป็นสังคมโลกมากขึ้น การเปิดดังกล่าวได้นำสู่การปรับตัว การยกระดับการเรียนรู้ และการพัฒนาของสมาชิกแต่ละสังคมเพื่อการเรียนรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงให้สามารถอยู่รอดปลอดภัย ไม่ให้ถูกพัดพาไปตามกระแสโลกภายนอกโดยไม่อาจปกป้องและสร้างภูมิคุ้มกันในบริบทของตนเองเพื่อการดำรงอยู่อย่างมีศักดิ์ศรีและสันติสุขอันเป็นเป้าหมายสุดท้ายของสังคมมนุษย์

การที่เป็นแต่เพียงคนที่อ่านออก เขียนได้ หรือรู้วิธีการคำนวณและเข้าใจวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ย่อมไม่เป็นการเพียงพอแล้วที่จะเป็นคนในสังคมระบอบประชาธิปไตย เพราะระบอบดังกล่าวต้องการพลเมืองที่เข้าใจและรู้จักความเป็นจริงของสังคม ของโลก และมีทัศนคติต่อคนอื่น ต่อสังคม และต่อสถาบันทางสังคม ซึ่งพลเมืองจะมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้ทำงานไปด้วยกัน พูดให้เข้าใจง่ายๆ ก็คือ พลเมืองควรสามารถใช้เสรีภาพขั้นพื้นฐานที่สังคมให้การรับรองไว้ แล้วเต็มใจที่จะให้สิทธินี้แก่ผู้อื่นด้วย และพร้อมเผชิญกับเหตุการณ์ทางสังคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งไม่อาจคาดเดาได้ "ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย จึงหมายถึงการเป็นสมาชิกในสังคมที่มีอิสรภาพ ควบคู่ไปกับความรับผิดชอบ และมีเสรีภาพควบคู่กับหน้าที่ โดยมีความสามารถในการยอมรับความแตกต่าง เคารพกฎกติกาการอยู่ร่วมกัน พร้อมทั้งมีส่วนร่วมต่อความเป็นไปทางสังคมและร่วมแก้ปัญหาของสังคมด้วยสันติวิธี"

{jcomments on}